

Praktische proef

Op bodems in een stedelijke omgeving heeft de mens reeds vaak sterk ingegrepen, zodat de infiltratiecapaciteit niet uit eigenschappen van in de omgeving liggende ongestoorde bodems kan worden geëxtrapoleerd. In dit geval kan je zelf een proef doen op de plaats waar je de infiltratievoorziening plant. Deze proef moet uitgevoerd worden in de winter, wanneer de grondwatertafel het hoogst staat.

- graaf een put tot op het niveau waar de infiltratie zal aangelegd worden. Deze put heeft onderaan een diameter van minimum 10 cm en bovenaan een diameter van maximum 30 cm.
- Vul de put met water gedurende 4 à 24 uren, teneinde de grond te verzadigen. Indien het water in minder dan 10 minuten verdwijnt, kan de test onmiddellijk uitgevoerd worden.
- Na verzadiging wordt de put gevuld met water tot op een hoogte van 15 à 30 cm van de bodem. Men noteert dit waterniveau als H_{start} .
- Bepaal nu de waterhoogte H_w na een tijd gelijk aan 15, 30, 60, 120 en eventueel 240 minuten. Indien het water volledig verdwenen is binnen de 30 minuten, herbegint de test en meet de tijd nodig om het waterniveau met 10 cm te laten dalen.
- Bepaal nu voor iedere meting de infiltratiesnelheid K_v als volgt:

$$K_v = \frac{46,9}{(H_{start})^{1,5}} \times (H_{start} - H_w) \times \frac{60}{T}$$

waarbij: K_v : de infiltratiesnelheid
 H_{start} : de hoogte van het waterniveau bij het begin van de test (cm)
 H_w : de hoogte van het waterniveau op een bepaald ogenblik (cm)
 T : de tijd verlopen na de start van de test (minuten)

- Bepaal tenslotte het gemiddelde van al deze K_v -waarden.

Bron:

Code van goede praktijk voor hemelwaterputten en infiltratievoorzieningen, pg. 143;
Waterwegwijzer voor architecten, pg. 43